

ע"פ 55750/10-15 - נג'יב גדבאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 יוני 2016

עפ"ג 55750-10-15 גדבאן נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער נג'יב גדבאן

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד זאב ניר

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה בת"פ 40721-07-14 על פיו הורשע המערער בעבירות של תקיפה סתם והוטלו עליו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים בתנאים המפורטים בגזר הדין, עבודות של"צ בהיקף של 120 שעות, העמדה בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים וחתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר הדין.

על פי כתב האישום היה המערער בדצמבר 2013 סוהר בכלא אופק. פ.ש. קטין יליד 1996 היה אסיר בכלא אופק והמערער שימש כסוהר ומפקד משמרת במקום. ביום 23.12.13 בשעות הבוקר נכנס המערער לתאו של הקטין על מנת לבצע ספירת בוקר. המערער דרש מהמתלונן לקום ממיטתו ומשלא עשה כן המתלונן לאחר בקשות חוזרות ונשנות פנה אליו המערער והזהיר אותו כי עליו לציית להוראותיו. המתלונן ענה "נראה" והמערער בתגובה היכה אותו בפניו. בהמשך דחף את המערער את המתלונן בכוח אל מחוץ לתא, בעט לעברו והפילו ארצה. לאחר שעמד המתלונן על רגליו הובילו המערער אל גרם המדרגות תוך שכרך זרועו סביב צווארו וכך גרר אותו אל החצר.

בגזר הדין סקר בית המשפט קמא את תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער ממנו עלה כיה מערער בן 43, נעדר הרשעות קודמות, נשוי ואב לשלושה ילדים. הוא עובד כמנהל אגף בבית הסוהר מעשיו מזה 14 שנה במהלכם

מילא תפקידים שונים בכלא אופק, בין היתר מפקד משמרת. במהלך שירותו רכש השכלה אקדמאית. שירות המבחן התרשם כי המערער בעל מוסר גבוה לעבודה, חש שייכות למקום עבודתו ורצון להמשיך בהתפתחותו המקצועית בשב"ס. המערער קיבל אחריות על ביצוע העבירה ותיאר חוויה של זלזול כלפיו לנוכח מעשי המתלונן במיוחד לאור העובדה כי האירוע התרחש בנוכחותם של סוהרים נוספים. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי האירוע התרחש באופן אימפולסיבי תוך שיקול דעת מוטעה עקב עייפות שחש באותה תקופה לנוכח נסיבות אישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן. המערער ביטא אכזבה מעצמו והבנה לנזק שנגרם למתלונן.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון הנשקפת מהמערער היא נמוכה. יחד עם זאת, קיימת חשיבות רבה להשתלבותו בהליך טיפולי לעיבוד המניעים הרגשיים שעמדו בבסיס התנהגותו. המלצת שירות המבחן היתה להעמיד את המערער בפיקוח במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית לצד עבודות של"צ בהיקף של 120 שעות.

על רקע התרשמותו מפגיעה ממשית בהתפתחותו המקצועית ובמקור פרנסתו המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול הרשעת המערער.

בית משפט קמא סבר כי יש להותיר את ההרשעה על כנה תוך שצין כי הכלל הוא שאדם מורשע משהו מודה בביצוע העבירה והאינטרס הציבורי מחייב הרשעתו. הימנעות מהרשעה מתאפשרת רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה ובענייננו סבר בית משפט קמא כי נסיבות אלה אינן מתקיימות.

בערעור שהוגש מלין המערער על הרשעתו ומבקש להורות על ביטול ההרשעה.

בטרם שקלנו את הדברים ביקשנו לקבל תסקיר משלים והתייחסות שב"ס להשפעת הרשעה או אי הרשעה על המערער. מהתסקיר המשלים שהוגש לעיונינו עלה כי שירות המבחן התרשם שהמערער אדם ללא דפוסי התנהגות אלימים, מנהל אורח חיים מותאם בעל ערכים חיוביים של עבודה ופרנסה ומבטא מוטיבציה להתפתחות וקידום. עוד עלה מתסקיר שירות המבחן כי המערער השתלב בקבוצה טיפולית אך בהוראת שב"ס נאלץ לעזוב את הקבוצה הטיפולית מאחר ובקבוצה היו מטופלים אשר ריצו בעבר עונשי מאסר ובנסיבות אלה סוכם עם מנחת הקבוצה כי המערער ישולב בשיחות טיפול ומעקב פרטניות. במהלך השתתפותו בקבוצה כמו גם במהלך השיחות הפרטניות התחדדה התרשמות שירות המבחן כי המערער הוא אדם המסוגל להפיק את הלקחים הנדרשים, מתחבר לפסול בהתנהלותו. לאור זאת חזר שירות המבחן על המלצתו לבטל את ההרשעה. גם מהמכתב שנשלח אלינו על ידי ראש צוות הליכים מנהליים בענף משמעת בשב"ס עולה כי הרשעה פלילית חלוטה ולענישה שתושט על הסוהר ככל שתושט יהא משקל נכבד במסגרת שיקולי הוועדה והמלצתה לנציבה בדבר המשך/הפסקת שירותו של המערער וככל שהליך פלילי מסתיים באי הרשעה נקלח עניין זה לצד הקולא במסגרת השיקולים ששוקל שב"ס.

בערעור חזר ב"כ המערער על עתירתו לבטל את ההרשעה תוך שהוא מפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ובמכתב ששוגר על ידי ענף משמעת בשב"ס.

המשיבה מתנגדת לביטול ההרשעה. לטענתה מדובר בעבירה חמורה. האינטרס הציבורי אינו מאפשר את ביטול ההרשעה. הכלל הוא הרשעה ורק החרג הוא הימנעות מהרשעה ובנסיבות המקרה לא חל החרג אלא הכלל.

לאחר ששמענו את טענות הצדדים, סקרנו את כל המסמכים הרלוונטיים ושקלנו את הנסיבות דעתנו היא כי במקרה זה יש לבטל את ההרשעה.

עסקין בסוהר שעובד בשירות בתי הסוהר במשך 16 שנה מתוכם למעלה מעשור בכלא אופק וזו היא מעידתו היחידה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער לא רק שנטל אחריות על המעשה אלא חש אכזבה מעצמו ואין מדובר בתחושה של מה בכך אלא בתחושה ערכית שיש לשקול לצד הקולא. אין ספק כי מתוך המסמכים שהוצגו בפנינו הותרת ההרשעה על כנה קרוב לוודאי תפגע במערער ומקור פרנסתו יגדע או יפגע משמעותית.

בנסיבות אלה ומבלי שאנו מקלים ראש בעבירה ובחומרתה, אנו בורים כי מדובר באותו מקרה חריג המאפשר להימנע מהרשעה תוך הותרת עבודות השל"צ, הפיקוח והחתימה על ההתחייבות על כנם תוך שינוי תקופת ההתחייבות ל-12 חודשים בלבד.

לאור האמור אנו מבטלים את הרשעתו של המערער ואת המאסר על תנאי שהוטל עליו. כמו כן אנו מורים כי ההתחייבות עליה חתם המערער תבוטל והוא יחתום על התחייבות חדשה למשך 12 חודשים שלא יעבור בתקופה זו על עבירה בה הורשע.

ניתן והודע היום כ"ח אייר תשע"ו, 05/06/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד